

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8242-8246/2549

นายกฤษฎา ฯ ที่ 1 กับพวกรวม 5 คน

โจทก์

บริษัท ไทยยา จำกัด

จำเลย

เรื่อง 1. พนักงานขับรถประจำตำแหน่งผู้บริหารชาวต่างชาติ ไม่ถือเป็นงานขนส่งทางบก ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2541)

1. โจทก์ทั้งห้าฟ้องทำนองเดียวกันว่า โจทก์ทั้งห้าเป็นลูกจ้างจำเลยในตำแหน่งพนักงานขับรถ โดยตกลงกันว่าโจทก์ทั้งห้ามีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเป็นค่าจ้างรายเดือนและค่าล่วงเวลา พร้อมโบนัส ต่อมาจำเลยได้เลิกจ้างโจทก์ทั้งห้า โดยจ่ายค่าล่วงเวลาและโบนัสไม่ครบถ้วน ขอให้บังคับจำเลยจ่าย ค่าล่วงเวลา และจ่ายโบนัสให้แก่โจทก์ทั้งห้าพร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

2. จำเลยให้การว่า จำเลยได้ว่าจ้างโจทก์ทั้งห้าเข้าทำงานเป็นลูกจ้างในตำแหน่งพนักงานขับรถประจำตำแหน่งผู้บริหาร ซึ่งมีหน้าที่ขับรถประจำตำแหน่งให้แก่ผู้บริหารชาวต่างชาติอันถือว่าเป็น “ งานขนส่งทางบก ” ตามคำนิยามที่บัญญัติไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ 12 โจทก์ทั้งห้าจึงมีสิทธิได้รับเฉพาะค่าตอบแทนเป็นเงินเท่ากับ อัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงในชั่วโมงทำงานตามชั่วโมงที่ทำเท่านั้น และจำเลยไม่เคยตกลงจ่ายค่าล่วงเวลาให้แก่โจทก์ทั้งห้า จำเลยก็ได้จ่ายค่าตอบแทนให้แก่โจทก์ทั้งห้าครบถ้วนแล้ว ขอให้ยกฟ้อง

3. ศาลแรงงานกลางพิจารณาแล้ว พิพากษาให้จำเลยจ่ายค่าล่วงเวลาให้โจทก์ทั้ง 5 พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

4. โจทก์ที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 และจำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

5. ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานตรวจสอบสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว เห็นว่า โจทก์ทั้งห้าเป็นลูกจ้างจำเลยในตำแหน่งพนักงานขับรถให้ผู้บริหารของจำเลยซึ่งเป็นนายจ้างของโจทก์ทั้งห้า ไม่ใช่การขับรถส่งหรือลำเลียงบุคคลทั่วไป ลักษณะงานของโจทก์ทั้งห้าจึงไม่ใช่งานขนส่งทางบกตามกฎกระทรวงดังกล่าว

รวบรวมโดยนายไพบูลย์

ธรรมสถิตย์มัน (บ.1/15)

www.paiboonniti.com